

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/73/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714217083
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5714217083.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa : I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, pracovisko Turčianske Teplice, dieťa rodičov, matky : I. B., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom obec U. R., v súčasnosti U. R. XXX a otca : I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. R. XX, v súčasnosti v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Dončova 6, Ružomberok, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 20P/279/2014-68 zo dňa 30. septembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti otca platiť výživné a o nedoplatku na výživnom m e n í tak, že otec j e p o v i n n ý platiť výživné na mal. I. B., nar. XX.XX.XXXX vo výške 75 Eur mesačne od 01.12.2014, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.12.2014 do 30.09.2015 v celkovej výške 710,22 Eur p o v o ľ u j e otcovi splácať v splátkach vo výške 35 Eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o zverení mal. I. do osobnej starostlivosti matke a vo výroku, ktorým vo zvyšku návrh matky zamietol, z o s t á v a n e d o t k n u t ý.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zveril maloletého I. do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal platiť výživné vo výške 90,- eur mesačne od 01.12.2014, vo zvyšku návrh matky zamietol. Nedoplatok na výživnom od 01.12.2014 do 30.09.2015 v celkovej výške 860,22 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach 35,- eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že matka je na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok od júla 2014 vo výške 203,23 eur a prídavky na dieťa 23,52 eur. Býva v dvojizbovom byte vo vlastníctve jej matky, ktorá je dlhodobo nezamestnaná a matke prispieva na bývanie 100,- eur mesačne. Otec do 13.08.2014 žil a pracoval v Českej republike, na úrade práce bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 18.12.2013 do 04.05.2014 a z evidencie bol vyradený pre nespoluprácu a nedodržanie termínu kontaktu. Opakovane bol uznaný za vinného a odsúdený pre úmyselnú trestnú činnosť a od 23.02.2015 je vo výkone trestu odňatia slobody s pravdepodobným ukončením 23.05.2016, kde je pracovne zaradený a za mesiace apríl až jún 2015 mal odmenu spolu 97,75 eur a výživné bolo poukázané spolu 29,31 eur. Rodičia iné vyživovacie povinnosti nemajú a nevlastnia žiaden majetok. Maloletý I. je v celodennej starostlivosti matky, ktorá má s ním bežné

výdavky na stravu, oblečenie, obutie, hygienické potreby a hračky, napr. plienky od 7,99 eur do 13,99 eur za balík, Nutrilon od 7,79 eur do 8,35 eur. Je sledovaný v ambulancii detí s perinatálnym rizikom, neurológom a rehabilitačným lekárom, má zvýšenú chorobnosť s potrebou užívania antibiotík, pravidelne žiadne lieky neužíva. Určené výživné považoval za primerané a optimálne k odôvodneným potrebám maloletého, i keď jeho platenie aktuálne nie je v možnostiach povinného otca, ktorý nastúpil do výkonu trestu, avšak rozhodujúci je záujem maloletého dieťaťa. Otec maloletého sa správal nezodpovedne, opakovane sa dopustil trestnej činnosti a týmto nemôže byť poškodený jeho maloletý syn, lebo si svoju situáciu zavinil sám svojim nezodpovedným a opakovaným protiprávnym konaním.

V zákonom stanovenej lehote vo výroku o výživnom podal odvolanie otec maloletého. Žiada súd, aby znova preskúmal stanovenú výšku výživného, nakoľko podľa jeho možností nebude schopný platiť výživné v takej výške. Navrhuje stanoviť výživné v sume 50,- eur.

Matka a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

Krajský súd Žilina ako odvolací súd (§10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v rozsahu ust. § 212 ods. 1, 2 písm. a) O.s.p. a rozsudok vo výroku o výživnom podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že zaviazal otca platiť výživné na maloletého mesačne sumou 75,- eur vopred k rukám matky a zároveň stanovil zameškané výživné vo výške 710,22 eur, ktoré mu povolil splácať pod následkom straty výhody splátok.

Okresný súd v danej veci na základe vykonaného dokazovania riadne zistil skutkový stav, avšak nesprávne ho vyhodnotil v časti určenia výšky výživného. Maloletý I. je v osobnej starostlivosti matky, ktorá z tohto dôvodu má jediný príjem, a to rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur a prídavky na dieťa vo výške 23,52 eur. Otec maloletého je nezamestnaný, z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený dňa 04.05.2014 pre nespokojnosť a v súčasnej dobe sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, keď bolo preukázané, že už viackrát bol odsúdený za úmyselnú trestnú činnosť (prečin krádeže a porušovania domovej slobody, v ďalšom prípade pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a marenia výkonu úradného rozhodnutia, následne pre prečin ublíženia na zdraví, krádeže a porušovania domovej slobody a napokon prečin krádeže). Rodičom zo zákona vzniká povinnosť starať sa sústavne a dôsledne o výživu svojho dieťaťa. Je povinnosťou oboch rodičov venovať všetky sily k čo najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších potrieb svojho dieťaťa, podľa svojich faktických schopností a možností. Vyživovaciu povinnosť vykonáva rodič, ktorému bolo dieťa zverené do starostlivosti osobnou starostlivosťou a poskytovaním vecných plnení ako stravy, zdravotníckych potrieb a bývania. Druhý z rodičov plní svoju vyživovaciu povinnosť formou finančného plnenia. Vyživovacia povinnosť má prednosť pred výdavkami rodiča, a teda každý rodič má v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu majú obaja rodičia dieťaťa, pričom platí, že súd individuálne skúma schopnosti, možnosti a majetkové pomery každého z rodičov. Dôležité je upozorniť na skutočnosť, že pod pojmom „svojich schopností a možností“ sa rozumie nielen čistý priemerný mesačný príjem rodiča (mzda a ostatné príjmy za predchádzajúci kalendárny rok), ale súd komplexne posudzuje schopnosti a možnosti rodiča. Je tomu tak z dôvodu, aby sa rodič nemohol zbavovať (prípadne znižovať) vyživovacej povinnosti voči dieťaťu, napr. tým, že prijme finančne nevýhodnejšie zamestnanie, alebo sa stane dobrovoľne nezamestnaným, prípadne sa zbavuje svojho majetku. Otec maloletého bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespokojnosť a v súčasnej dobe svojim zavinilým protiprávnym konaním sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, pričom týmto svojim nezodpovedným správaním sa pripravil o možnosť zabezpečiť si riadne zamestnanie s príjmom, aby mohol náležite zabezpečovať výživu svojho dieťaťa. Otec si musí byť vedomý, že maloletý I. je odkázaný na jeho výživu.

Na základe uvedených skutočností, vychádzajúc z odôvodnených potrieb maloletého I., na to, že matka poberá rodičovský príspevok a vykonáva osobnú starostlivosť o maloletého, že otec maloletého svojim nezodpovedným správaním si zavinil situáciu, že nemá riadny mesačný príjem, ktorý by mohol dosahovať, krajský súd skonštatoval, že rozsah vyživovacej povinnosti 75,- eur mesačne zodpovedá oprávneným potrebám maloletého ako aj schopnostiam a možnostiam otca maloletého. Preto v zmysle uvedeného, odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu v časti výšky výživného.

Do času rozhodnutia prvostupňového súdu (t.j. do 30.09.2015) odo dňa stanovenej vyživovacej povinnosti (01.12.2014) si otec maloletého splnil vyživovaciu povinnosť v celkovej výške 39,78 eur. Preto nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.12.2014 do 30.09.2015 predstavuje sumu 710,22 eur (75 x 10 % 750 - 39,78), ktorú odvolací súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach 35,- eur spolu s bežným výživnom pod následkom výhody splátok.

O trovách konania krajský súd rozhodol v zmysle § 224 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a vzhľadom na charakter prejednávanej veci (konanie vo veciach maloletého dieťaťa, ktoré možno začať aj bez návrhu - § 81 ods. 1 O.s.p.), rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.